

bl. a. den betydelige indskrænkning i folkeholdet på landbrugsejendommene i den samme periode. Af oplysninger som det af ministeriet for offentlige arbejder nedsatte vejlovsudvalg af 1951 har indhentet i 1964 fremgår det, at ingen af amtskommunerne anvender naturalarbejde ved rydning af amtsvejene, at kun 6 af samtlige sognekommuner udelukkende benytter sig af naturalarbejde, samt at ca. 25 pct. af kommunerne i en vis udstrækning anvender naturalarbejde.

Den gældende lov pålægger i § 8 sognekommunerne en forpligtelse til at organisere naturalarbejdsordningen på forhånd ved udfærdigelse af årlige fortegnelser over de snekastningspligtige og ved beskikkelse af snefogeder, jfr. § 11. Forpligtelsen gælder, uanset om snerydningen påregnes gennemført maskinelt eller ved lejet arbejdskraft, idet loven har fundet det rimeligt at sikre mulighederne for at udskrive naturalarbejde i perioder, hvor omfattende snefald sprænger rammerne for kommunernes normale snerydningsberedskab.

Under hensyn til at arbejdet med at forberede

naturalarbejdsordningen påfører kommunerne en byrde, som i det overvejende antal tilfælde er overflødig, er pligten til at udfærdige fortegnelser og beskikkelse snefogeder ved nærværende lovforslag forudsat begrænset til at omfatte de kommuner, der hvert år på forhånd beslutter sig til at anvende denne form for snerydning.

Da fortegnelserne, som tillige danner udskrivningsgrundlag for amtskommunerne, herefter må forventes at bortfalde i et flertal af sognekommunerne, og da ingen af amtskommunerne i dag anvender naturalarbejde, foreslås disses adgang til at anvende naturalarbejde ved lovforslaget ophævet.

En endelig revision af loven om snekastning, herunder af ligningsgrundlaget for mandskabsudskrivningen, forudsættes at afvente arbejdet i udvalget vedrørende revision af vejlovgivningen, som for tiden behandler spørgsmålet om en modernisering af snekastningsloven og i forbindelse hermed grundejernes pligter til renholdelse og snerydning af vejnettet.